

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Το άπειρο κάλλος»

Ο λόγος του Θεού μάς απευθύνεται με τρόπο άμεσο και αποκαλυπτικό, στρέφοντας το βλέμμα της ψυχής μας στο αιώνιο δίπολο του φωτός και του σκότους. Μας λέγει ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς πως αν ο οφθαλμός του ανθρώπου είναι απλός, δηλαδή καθαρός, ειλικρινής και προσηλωμένος στο θέλημα του Θεού, τότε ολόκληρο το σώμα και η ύπαρξή του θα είναι φωτεινά. Αντίθετα, εάν ο οφθαλμός είναι πονηρός, γεμάτος ιδιοτέλεια, κακία και πλάνη, τότε ολόκληρος ο άνθρωπος θα είναι σκοτεινός.

Η παραπάνω αναφορά δεν είναι απλώς μια ηθική διδασκαλία, αλλά αποτελεί τον θεμέλιο λίθο για την πνευματική μας πρόοδο και τη θέωσή μας. Όταν ο άνθρωπος καλλιεργεί καλό λογισμό, όταν οι στοχασμοί του έχουν γερές ρίζες στην αγάπη και στόχο το αγαθό, τότε η προσέγγισή των πάντων γίνεται ειρηνική και καρποφόρα. Βλέπει τον κόσμο και τους συνανθρώπους του μέσα από το πρίσμα της Χάριτος. Όταν όμως στοχάζεται και αναστοχάζεται ο άνθρωπος με αρνητική διάθεση, με μνησικακία και εγωισμό, τότε η ψυχή του μαυρίζει, γίνεται σκοτεινή, πονηρή και διαρκώς ταραγμένη.

Όπως έχει τονιστεί εύστοχα από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, το Κάλλος θα σώσει τον κόσμο. Αυτό το άπειρο Κάλλος, δηλαδή ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, επιθυμεί διακαώς να αποβάλουμε τους σκοτεινούς και καταστροφικούς λογισμούς που μας απομακρύνουν από Αυτόν, και να μεταμορφωθούμε σε ζωντανά εργαλεία φωτός, ειρήνης και αγάπης. Για να επιτευχθεί αυτό, χρειάζεται καθημερινή πνευματική υπέρβαση, ένας αγώνας φιλότιμος για να μην γίνουμε φίλοι του σκότους και υποχείρια του κακού. Το «όπλο» μας σε αυτή την πάλη είναι η εσωτερική σιωπή, η ταπείνωση, και η αληθινή συγχώρεση προς κάθε αδελφό μας.

Ένα δεύτερο, εξίσου καίριο σημείο που θέτει το Ευαγγέλιο, είναι η ιεράρχηση των προτεραιοτήτων μας. Η μέριμνα για τα πρόσκαιρα και επίγεια αγαθά δεν πρέπει ποτέ να γίνεται ο πρωταρχικός σκοπός της ζωής μας, ούτε να μονοπωλεί τις αγωνίες μας. Αντίθετος και μοναδικός μας

προορισμός οφείλει να είναι η ακατάπαυστος αναζήτηση της Ουράνιας Βασιλείας.

Ας αναλογιστούμε πού βρισκόμαστε: Εδώ, στον πεσμένο αυτό κόσμο, είμαστε στην ουσία εξόριστοι. Και μάλιστα, αυτοεξόριστοι, αφού με τη δική μας ελεύθερη βούληση και την αγάπη μας προς την αμαρτία, αποκοπήκαμε από τον Παράδεισο. Γι' αυτό και το αίτημά μας προς τον ουρανό δεν πρέπει να είναι ένα αφηρημένο ιδεολόγημα ή μια τυπική προσευχή. Πρέπει να είναι μια βαθιά, καρδιακή και προσωπική ένωσή μας με τον γλυκύτερο Ιησού, έχοντας πάντα αρωγό και πρεσβευτή μας την Υπεραγία Θεοτόκο, τη Μητέρα του Φωτός.

Ενώ λοιπόν σήμερα ζούμε ως πολίτες του σκότους εξαιτίας των παθών μας, οφείλουμε με τη μετάνοια να αλλάξουμε πορεία. Να αγωνιστούμε ώστε να γίνουμε ουρανοπολίτες, αληθινοί φίλοι του Φωτός και της Χάριτος, προγευόμενοι από αυτήν τη ζωή τη Βασιλεία των Ουρανών.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Νικόδημος Βαϊραμιτσλής